

jekt fra Overingenieur Rowan til Anlæg af en Bane fra et Punkt paa Falsterbanen til Sylt-holmen, hvorpaa der under 12te Mai 1871 meddeltes ham Koncession. Denne Koncession har han imidlertid frasaldet, da han ikke saa sig i Stand til at tilvejebringe den fornødne Kapital. Der aabner sig nu Udsigt til, at denne Side vil blive gennemført. Udenlandske Pengeinstituter af første Rang have taget Udførelsen af et Jernbaneanlæg fra Nordhysten af Selmern gennem Holsten til Hamborg i deres Hænder, medens der fra dansk Side er gjort Skridt til Udførelsen af Jernbaneanlæg fra den bestaaende Bane paa Falster til en Havn paa Sydhysten af Lolland.

I Forbindelse med denne Bane paatænkes det at anlægge en Bane fra Maribo til Raskov, hvilken i høi Grad vil komme den indenlandske og lokale Trafik til Nytte. Retningslinierne for de paatænkte Baner kunne endnu ikke nøiagtig bestemmes, idet de ville afhænge af nærmere Undersøgelser. Skjøndt der er Sandsynlighed for, at Baneanlægget gennem Holsten vil komme i Stand, er der dog, da endelig Koncession herpaa endnu ikke er meddelt, en Mulighed for, at det ikke sker, og i dette Tilfælde vil der ikke være nogen Grund til at føre Banen ud til en Havn paa Sydhysten af Lolland, hvilket vil medføre en betydelig Udgift. Ligeledes vil det afhænge af nærmere Undersøgelser, hvorvidt Banen vil blive ført enten fra Nykjøbing eller et andet Punkt paa Falsterbanen og i sidste Tilfælde muligens over Sørfjøbing. Regjeringen maa overhovedet ønske sig forbeholdt frie Hænder til at bestemme,

hvorledes de i Lovforslagets § 1 nævnte Punkter skulle forbindes indbyrdes. Banerne tænkes byggede bredsporede, men Skinnævægten vil afhænge af, hvorvidt de faa Betydning alene for den lokale Trafik eller ogsaa for den gennemgaaende.

De enkelte Bestemmelser i nærværende Lovforslag ere i alt Væsentligt svarende til dem, som indeholdes i Lovene af 21de Juni 1867 og 26de Februar 1869.

Med Hensyn til de om Statens Rentegaranti i § 5 indeholdte Bestemmelser skal man bemærke, at de af Overingenieur Rowan gjorde Forsøg paa at faa det ovenmeldte af ham projekterede Anlæg udført, have godtgjort, at Saadant ikke kan ventes at ville lykkes, med mindre der fra Statens Side ydes nogen Garanti. Da en saadan Garanti allerede i Lovene af 21de Juni 1867 og 26de Februar 1869 er tilfaldt for Jernbaneanlæg paa Lolland, har Ministeriet ikke taget i Betænkning at foreslaa en lignende Garanti tilstaaet for den her omhandlede Bane. Da Banens Rentabilitet i høi Grad vil foreges, naar den indrettes for den gennemgaaende Trafik, har man troet for dette Tilfælde at kunne foreslaa, at der tilstaaes en Rentegaranti af $\frac{3}{4}$ af Anlægskapitalen, uden Dannelsen af en Forstærkningsfond. Vel kan man for Tiden ikke have nogen bestemt Mening om, hvor stor Anlægssummen vil blive, men man er gaaet ud fra, at denne ikke synderlig vil overstige 250,000 Rd. pr. Mil. Banelængden antages at ville blive omtrent 9 Mil.